תלמוד ירושלמי · מפרשים · גליוני השס · מועד

גליוני השס על ירושלמי סוכה

רבי יוסף ענגיל

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

גליוני השס על ירושלמי סוכה

רבי יוסף ענגיל

מקור הטקסט: דיקטה · רישיון: CC BY-SA 4.0

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/גליוני-השס-על-ירושלמי-סוכה/
הקובץ נוצר ב־17 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611162349 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק א 4
הלכה ה 4
פרק ג 4
הלכה א 4
פרק ד 4
הלכה ב 4
הלכה ז 4
פרק ה 5
הלכה ו 5
הלכה ח 5

פרק א

הלכה ה

אין חבילה פחותה מכ"ה. נ"ב דוגמתו ירושלמי תרומות פ"י ה"ג וכמה היא חבילה עשרים וחמשה זירין:

פרק ג

הלכה א

מה פליגין בשגזלו משופה אבל אם גזלו ושיפהו דמים הוא חייב לו. נ"ב כל' זה ירושלמי גיטין פ"ה ה"ו:

פרק ד

הלכה ב

לא תיהוון יהבין לה אלא לדעת גמורה. נ"ב פי' הק"ע שלא יאמר ע"מ להחזיר וצ"ע דאין זה משמעות ל' לדעת גמורה רק הול"ל מתנה גמורה וכל' ירושלמי פסחים פ"ב ה"ב ובלבד שיתנו לו מתנה גמורה דהפי' שם לאפוקי ע"מ להחזיר ע"ש ונ' דהפי' כאן שיתכוון להקנות לגמרי ולא עבור המצוה לבד דבעי' שיהי' שלו לכל הדברים לא לצאת לבד וע"ז מייתי דר' הונא אמר לברי' אין יומא טבא יומא דין הרי הוא לך מתנה ואין למחר הרי הוא לך מתנה למחר (כצ"ל) ואי אי' דדי במקנה לצאת לבד הרי הי' יכול לומר בקצרה הרי הוא שלך לצאת בו וממילא אם אין היום יו"ט הרי אין המצוה היום רק למחר וממילא קנוי רק אלמחר ועל כרחך דבעי' שיהי' שלו לכל הדברים וי"ל עוד כמה פנים בהך דר' הונא ואין הגליון פה מספיק אך עכ"פ ל' לדעת גמורה נ' ברור הכוונה כנ"ל (וע' בבלי בכורות נ"א ב' לא גמרת ויהבת כו' עש"ה] וע"ע ל' לדעת גמורה בירושלמי כלאים פ"ב ה"ג עד כדון ר' שמעון בן יהודה שהוא אמר לדעת גמורה כו' עש"ה [וע' תוס' פסחים פ"ח ב' ד"ה על מנת דמשמע לכאורה דאם מקנה עבור המצוה לבד ג"כ די עש"ה]:

הלכה ז

ר' פדת בשם ר' הושעי' מי סוטה כו' ר' אחא כו'. נ"ב ירושלמי סוטה פ"ב ה"ב ושם אי' ר' פדת בשם ר' יוחנן:

פרק ה

הלכה ו

אפי' כמ"ד יתקעו לפי מניין המוספין (כמו שהגיה הק"ע) תקיעות היו ומוסיפין לא היו מוסיפין תקיעות. נ' דצ"ל "בתקיעות היו מוסיפין לא היו מוסיפין תקיעות" והוא התי' עצמו שבבבלי במכלתין נ"ה א' לומר שמאריכין בתקיעות וכך כאן אמר דלפי ריבוי המוספין היו מוסיפין בגוף התקיעות להאריכם יותר אבל לא היו מוסיפין תקיעות יתירות וע' דוגמת ל' זה בבבלי עירובין י"ט ב' ובלבד שירבה בפסין עד שירבה פסין מיבעי לי' כו' ע"ש דעד שירבה בפסין היינו שמרבה בגוף הפסין להאריכם יותר ועד שירבה פסין היינו שעושה פסין יתירים עש"ה וכך כאן הל' בתקיעות היו מוסיפין היינו שמוסיף בגופם להאריכם יותר לא היו מוסיפין תקיעות היינו לעשות תקיעות יתירות:

הלכה ח

א"ר אבוה חישבתים. נ"ב כל' זה ירושלמי תרומות פ"י ה"ה א"ר אבוה חשבית יתה כו':